

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1338/2019
08.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, Гордане Ајншпилер Поповић и др Драгише Б. Слијепчевића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., кога заступа пуномоћник Зоран Ст. Марковић, адвокат из ..., против тужених: Републике Србије, коју заступа Државни правобранилац, Одељење у Краљеву и Општине Ивањица, коју заступа Општински правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији првотужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр.2101/18 од 27.03.2018. године, у седници већа одржаној 08.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене Републике Србије, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр.2101/18 од 27.03.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене Републике Србије, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр.2101/18 од 27.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П бр.242/16 од 16.01.2018. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и првотужена обавезана да му на име накнаде материјалне штете исплати износ од 249.600,00 динара са каматом од 16.01.2018. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за исплату износа преко досуђених 249.600,00 динара до тражених 639.000,00 динара са каматом од 22.09.2015. године па до коначне исплате, као и у делу законске затезне камате на досуђени износ из става првог изреке почев од 22.09.2015. године закључно са 15.01.2018. године па до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе друготужена да солидарно са првотуженом плати износ од 639.000,00 динара са каматом од 22.09.2015. године па до коначне исплате. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена првог реда да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 65.584,00 динара. Ставом петим изреке обавезан је тужилац да друготуженој на име трошкова парничног поступка плати износ од 51.000,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж бр.2101/18 од 27.03.2018. године у ставу првом изреке жалбе тужиоца и првотужене одбио као неосноване и пресуду Основног суда у Ивањици П бр.242/16 од 16.01.2018. године, потврдио у ставу првом изреке у односу на главни дуг, ставу два, три и четири изреке, с тим што је у ставу првом изреке преиначио првостепену пресуду у односу на досуђену камату тако што је обавезао првотужену да тужиоцу на износ од 249.600,00 динара плати законску затезну камату почев од 03.10.2017. године па до коначне исплате. Одбијен је захтев тужиоца да се обавезе тужена да му плати законску затезну камату почев од 02.09.2015. године до 02.10.2017. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, првотужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права. Ревизију изјављује и с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

У одговору на ревизију тужилац предлаже да се ревизија одбије, трошкове није тражио.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за примену овог правног института, јер у конкретном случају не постоји потреба за новим тумачењем права, нити за уједначавањем судске праксе, узимајући у обзир садржину тражене судске заштите и начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева тужиоца. Побијане нижестепене пресуде садржа одлуке о тужбеном захтеву које су донете у складу са усаглашеном судском праксом и израженим ставовима Врховног касационог суда по питању одговорности првотужене за накнаду материјалне штете због непредузимања мера заштите од елементарних непогода, те у том смислу разлози нижестепених пресуда не одступају од досадашње праксе Врховног касационог суда по том питању.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија првотужене није дозвољена.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради накнаде штете поднета је суду дана 24.03.2016. године.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, који се односи на потраживање у новцу, а у коме вредност предмета спора побијаног дела у износу од 249.600,00 не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија првотужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић